

Vagy a kormány van a népért? Vagy mint rendesen,
megpróbálsz kicselezni őket a fű alatt?
Kispajtság, a közöny nem segít, az öntudat visszaüt:
jól tudod, ritkán győz a többségi akarat.

Hé, Jófiú, neked is osztanak majd lapot,
végül a magadé lehetsz, vagy inkább a közé.
Mikor épp nem figyelsz, becsúsztatnak egy kártyát
közéd és hagyományaid közé.

Összegzésül elmondhatjuk-e, mindegy, ki vagy, éppúgy lehetsz
smasszer, akár egy fegyenc fia.
Mit mondana a büszke Ben Hall? Vagy a kismizett aranyásók?
Eltűnt az arany, maradt a pia?
Vagy felsóhajtunk, hogy Ausztrália nevére
mindig rímelt a kudarc-széria?
És nemsokára nem lesz Ausztrália? Csak egy fényes kártya, rajta: Ausztrália.

Philip Hodgins

AZ UTOLSÓ LISTA

The Shortlist

Annyi bizonytalanság van ebben.
A véresejtek ugyan felrúgnak minden szabályt,
de engedik, hadd körmöljek egy sírfeliratot.
A listámon csak két szó maradt: fájdalom és halál.

A kórházban a folyosó másik oldalán
volt egy férfi, ugyanazzal a betegséggel.
Mivel a véresejtjei pusztulása felgyorsult,
láthattam, rövidesen mivé leszek.

Az éjeket és nappalokat ágy-óceánon töltötte
s bár öntudatlan volt, néha nyögdécselt.
Két szót tudott kimondani: fájdalom és halál.
Tőle ered az én utolsó listám.

A fájdalom egyszerűvé teszi az életemet,
a halál elveszi tőlem mindazt, ami nem volt az enyém.